

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 22.9.2006
KOM(2006) 232 lopullinen

2006/0086 (COD)

Ehdotus

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
maaperän suojelun puitteista ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta**

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTAA

- **Ehdotuksen perusteet ja tavoitteet**

Maaperä on pääasiassa uusiutumaton luonnonvara ja se muodostaa erittäin dynaamisen järjestelmän, joka tarjoaa monia ihmisten toiminnalle ja ekosysteemien säilymiselle elintärkeitä toimintoja ja palveluja. Käytettävissä olevien tietojen mukaan maaperän huonontumisprosessit ovat viime vuosikymmeninä lisääntyneet huomattavasti. Lisäksi on näyttöä siitä, että ne lisääntyvät entisestään, jos mihinkään toimiin ei ryhdytä.

Vaikka yhteisön lainsäädännössä on maaperän suojelua koskevia säännöksiä, maaperän suojelemiseksi ei ole annettu erityisiä yhteisön säädöksiä. Käsiteltävänä olevalla ehdotuksella pyritään korjaamaan tämä puute. Tavoitteena on laatia maaperän suojeluun ja kestäväan käyttöön tähtäävä yhteinen strategia, jonka periaatteina ovat maaperään liittyvien näkökohtien sisällyttäminen muuhun politiikkaan, maaperän toimintojen säilyttäminen ja maaperän kestävä käyttö, maaperään kohdistuvien uhkien ennaltaehkäisy ja niiden vaikutusten lieventäminen sekä huonontuneen maaperän palauttaminen sellaiselle toimintatasolle, joka vastaa ainakin tämänhetkistä ja hyväksyttyä tulevaa käyttöä.

- **Yleinen asiayhteys**

Maaperään kohdistuu Euroopan yhteisössä yhä enemmän ympäristöpaineita, jotka johtuvat ihmisten toimista tai vahvistuvat niiden vuoksi; näitä toimia ovat esimerkiksi huonot maa- ja metsätalouskäytännöt, teollinen toiminta, matkailu tai kaupunkien laajeneminen. Nämä toimet heikentävät maaperän mahdollisuuksia suoriutua sen erilaisista elintärkeistä toiminnoista. Vaikka maaperä on pääasiassa yksityisomistuksessa, se on luonnonvara, joka on yhteisölle hyvin merkityksellinen. Maaperän suojelun laiminlyönti heikentäisi kestävää kehitystä ja pitkän aikavälin kilpailukykyä Euroopassa. Lisäksi maaperän huonontumisella on vakavia vaikutuksia muihin yhteisölle erityisen merkityksellisiin aloihin, joita ovat muun muassa vesi, ihmisten terveys, ilmastonmuutos, luonto ja biologisen monimuotoisuuden suojelu sekä elintarvikkeiden turvallisuus.

Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta tehtyyn päätökseen N:o 1600/2002/EY sisältyy tavoite luonnonvarojen suojelusta ja maaperän kestäväan käytön edistämisestä. Komissio on ohjelmassa sitoutunut laatimaan maaperän suojelua koskevan teemakohtaisen strategian, jolla pyritään pysäyttämään maaperän huonontuminen ja käynnistämään palautuminen.

Vuonna 2002 antamassaan tiedonannossa ”Kohti maaperänsuojelun teemakohtaista strategiaa” (KOM(2002) 179 komissio määrittä kahdeksan pääasiallista uhkaa, jotka kohdistuvat maaperään EU:ssa. Nämä ovat eroosio, orgaanisen aineksen väheneminen, pilaantuminen, suolaantuminen, maaperän sulkeminen rakentamisella, biologisen monimuotoisuuden väheneminen, tiivistyminen, maanvyörymät ja tulvat.

- **Ehdotuksen alalla voimassa olevat säännökset**

Maaperää varten ei tähän mennessä ole laadittu erityistä suojelupolitiikkaa yhteisön

tasolla. Yhteisön lainsäädännöstä löytyy hajanaisia maaperän suojeluun liittyviä säännöksiä, ja erilaiset yhteisön politiikat voivatkin edistää maaperän suojelua. Kyseisiä säännöksiä sisältyy voimassa olevaan yhteisön ympäristölainsäädäntöön, esimerkiksi vesiä, jätteitä, kemikaaleja, teollisuuden aiheuttamaa pilaantumista, luonnonsuojelua ja torjunta-aineita koskeviin säädöksiin. Lisäksi uudistetussa yhteisessä maatalouspolitiikassa painotetaan maatalousmaan suojelua, ja tähän liittyvillä täydentävillä ympäristöehdoilla ja maaseudun kehittämisellä odotetaan olevan positiivinen vaikutus maatalousmaan tilaan. Voimassa olevilla säännöksillä on kuitenkin erilaiset tavoitteet ja soveltamisalat, ja niillä pyritään usein suojelemaan ympäristön muita osatekijöitä. Vaikka mainitut säännökset pantaisiin täytäntöön täysimääräisesti, maaperän suojelu jää hajanaiseksi ja epätäydelliseksi, koska säännökset eivät kata maaperää kokonaisuudessaan eivätkä kaikkia maaperään kohdistuvia uhkia. Näin ollen maaperän huonontuminen jatkuu.

- **Johdonmukaisuus unionin muiden politiikkojen ja tavoitteiden kanssa**

Ehdotettu lainsäädäntö, jolla pyritään suojelemaan maaperää ja varmistamaan, että se voi jatkossakin suorittaa ympäristön, talouden, yhteiskunnan ja talouden kannalta tärkeät toimintonsa, on täysin johdonmukainen EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan tavoitteiden kanssa. Ehdotuksessa otetaan huomioon olosuhteiden erilaisuus yhteisön eri alueilla. Sen perustana ovat periaatteet, joiden mukaan ongelmiin on varauduttava, niitä on pyrittävä ehkäisemään ennalta ja ympäristövahingot on torjuttava ensisijaisesti niiden lähteellä, sekä aiheuttamisperiaate (”saastuttaja maksaa -periaate”). Ehdotus perustuu mahdollisten etujen sekä toimista tai toimien puutteesta aiheutuvien kustannusten analyysiin. Lisäksi pyritään tukemaan koko yhteisön taloudellista ja yhteiskunnallista kehitystä sekä yhteisön eri alueiden tasapainoista kehitystä.

2) ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Asianomaisten osapuolten kuuleminen**

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus osallistujista

Vuoden 2002 tiedonanto sai myönteisen vastaanoton muissa Euroopan yhteisön toimielimissä, jotka tunnustivat maaperän merkittävän roolin jatkuvalla kestäväälle kehitykselle yhteisössä.

Komissio käynnisti helmikuussa 2003 avoimen sidosryhmien kuulemisen ja loi tätä varten erittäin laajan foorumin. Siihen osallistui yli 400 jäsentä, jotka työskentelivät viidessä työryhmässä neuvoo-antavan ryhmän johdolla. Kesäkuussa 2004 työryhmät saivat valmiiksi varsin perusteelliset raporttinsa, jotka sisälsivät tietoa maaperän tilasta Euroopassa, maaperään kohdistuvista paineista ja sen huonontumisen syistä sekä komissiolle osoitettuja suosituksia maaperäpolitiikan kehittämisestä yhteisön tasolla.

Marraskuussa 2004 neuvoston silloinen puheenjohtajamaa Alankomaat ja komissio järjestivät konferenssin, johon kokoontuivat jäsenvaltiot ja kuulemiseen osallistuneet sidosryhmät. Ne ilmaisivat tukevansa vahvasti yhteisön toimiin perustuvia puitteita.

Komissio järjesti Internetissä kahdeksan viikkoa kestäneen yleisön kuulemisen. Tarkoituksena oli kartoittaa, mitä näkökohtia tulisi sisällyttää maaperän suojelua

koskevaan teemakohtaiseen strategiaan. Vastauksia saatiin 1 206 kansalaiselta, 377 maaperäasiantuntijalta ja 287 järjestöltä 25 maasta.

Yhteenveto vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Enemmistö kansalaisista sekä maaperäasiantuntijoista ja järjestöistä katsoi, että maaperän huonontumisen estäminen ja lieventäminen Euroopassa on tärkeää tai erittäin tärkeää. Ne pitivät parhaimpina toimia, joiden perustana ovat yhteisön tasolla hyväksytyt puitteet mutta jotka toteutetaan kansallisella tai paikallisella tasolla hyväksytyinä konkreettisina toimenpiteitä.

Vaikutusten arvioinnissa esitetään kattava raportti kaikkien kysymysten tilastoanalyysistä, vastaajien kansallisesta jakautumisesta sekä siitä, miten palaute on otettu huomioon.

Useimmat työryhmien suositukset sekä Internet-kuulemisessa ilmaistut huolenaiheet on otettu huomioon. Kuulemisen aikana esitettiin usein, että kaupunkirakentamisen ja matkailun lisääntymiselle olisi asetettava pakollisia rajoituksia. Tätä ei ole otettu huomioon, koska yhteisön toimivalta maankäytön rajoittamisessa on rajallinen.

• Asiantuntijalausuntojen kerääminen ja käyttö

Tieteellisen asiantuntemuksen alat

Maaperäoppi, agronomia, metsätalous, hydrologia, biologia, ekologia, taloustiede, sosiaalitieteet ja valtiotieteet.

Käytetyt menetelmät

Ehdotus perustuu parhaaseen käytettävissä olevaan tieteelliseen ja tekniseen tietämykseen. Asiantuntijalausunnot on kerätty erittäin kattavan asiantuntijakuulemisen avulla. Lisäksi on teetetty kaksi riippumatonta tutkimusta, joissa arvioidaan sekä maaperän huonontumisen että ehdotettujen toimenpiteiden sosioekonomisia ja ympäristöön liittyviä vaikutuksia. Työryhmien laatimissa ja komission julkaisemissa raporteissa, tässä ehdotuksessa sekä vaikutusten arvioinnissa otetaan kaikilta osin huomioon asiantuntijalausuntoihin perustuvat tulokset.

Tärkeimmät organisaatiot/asiantuntijat, joita on kuultu

Kuulemiseen osallistui kansallisia, alueellisia ja paikallisia hallintoja, toimialajärjestöjä, ammattialajärjestöjä, ympäristöjärjestöjä, kuluttajajärjestöjä, tiede- ja tutkimuslaitoksia, Euroopan ympäristökeskus, yhteinen tutkimuskeskus ja muita komission yksiköitä, ammattiyhdistyksiä, viljelijäorganisaatioita, maanomistajaorganisaatioita sekä monia muita yhdistyksiä, jotka toimivat Euroopan laajuisesti ja ilmaisivat mielenkiintoa maaperää kohtaan.

Tiivistelmä saaduista ja huomioon otetuista lausunnoista

Vakavien riskien ja niistä aiheutuvien pysyvien haitallisten seurausten mahdollisuus on mainittu. Kyseisten riskien olemassaolosta vallitsee yksimielisyys.

Kuultujen tahojen keskuudessa vallitsi yksimielisyys siitä, että maaperälle on taattava

samantasoinen suojele kuin muille ympäristön osatekijöille, kuten ilmalle tai vedelle, koska maaperän toiminnot ovat elintärkeitä ihmisten elämälle ja ekosysteemien säilymiselle. Esiin tuli jatkuvasti se, että koska maaperä on hyvin erilaista eri puolilla Eurooppaa, yhteisön maaperäpolitiikan perustaksi ei voida valita yhtä kaikkialle sopivaa lähestymistapaa. Useimmissa lausunnoissa kannatettiin joustavaa järjestelmää, jossa voitaisiin ottaa huomioon maaperän ja maankäytön paikalliset erityispiirteet. Tämän vuoksi vallitsi laaja yksimielisyys siitä, että EU:n tasolla olisi hyväksyttävä puitteet, joissa vahvistetaan yhteiset tavoitteet ja periaatteet. Jäsenvaltiot hyväksyisivät yksityiskohtaiset toimenpiteet asianmukaisella hallinnollisella ja maantieteellisellä tasolla.

Asiantuntijalausuntojen saattaminen yleisesti saataville

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto on julkaissut raportit, jotka ovat ilmaiseksi saatavilla myös Internetissä (<http://ec.europa.eu/comm/environment/soil/index.htm>). Samoilta Internet-sivuilta löytyvät myös asiantuntijoiden ja järjestöjen vastaukset kyselylomakkeeseen.

• **Vaikutusten arviointi**

Arvioinnissa on tarkasteltu seuraavia vaihtoehtoja joustavammasta vaihtoehdosta määräävimpään:

- (1) Rohkaistaan jäsenvaltioita toteuttamaan toimia yleisen ei-sitovan yhteisön maaperästrategian mukaisesti.
- (2) Laaditaan joustava oikeudellinen väline maaperän suojele puitedirektiivin muodossa. Se olisi soveltamisalaltaan kunnianhimoinen mutta ei sisältönsä puolesta liian määräävä.
- (3) Tehdään ehdotukset maaperän eri uhkia koskeviksi säädöksiksi, joissa asetetaan myös tavoitteet ja välineet yhteisön tasolla.

Komissio on tehnyt vaikutusten arvioinnin, joka on saatavilla osoitteessa on <http://ec.europa.eu/comm/environment/soil/index.htm>. Siinä esitetään yksityiskohtaisemmin tulokset, jotka koskevat tämän ehdotuksen sosioekonomisia ja ympäristöön liittyviä vaikutuksia.

3) EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

• **Tiivistelmä ehdotetuista toimista**

Ehdotetussa direktiivissä:

- vahvistetaan maaperän suojele varten yhteiset puitteet, joiden periaatteina ovat maaperän toimintojen säilyttäminen, maaperän huonontumisen ehkäiseminen ja huonontumisen vaikutusten lieventäminen, huonontuneen maaperän ennallistaminen ja maaperään liittyvien näkökohtien sisällyttäminen muiden alojen politiikkaan.
- asetetaan vaatimus määrittää, kuvata ja arvioida joidenkin alakohtaisten politiikkojen vaikutus maaperän huonontumisprosesseihin, jotta voitaisiin suojele

maaperän toimintoja.

- asetetaan maankäyttäjille vaatimus toteuttaa ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, kun maaperän käytön voidaan odottaa merkittävästi haittaavan maaperän toimintoja.
- määritetään lähestymistapa maaperän sulkemiseen, jotta voidaan varmistaa maan järkevämpi käyttö EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan mukaisesti ja ylläpitää mahdollisimman monta maaperän toimintoa.
- määritetään alueet, joihin kohdistuu eroosion, orgaanisen aineksen vähentymisen, suolaantumisen, tiivistymisen ja maanvyörymien riski, ja laaditaan kansalliset toimenpideohjelmat. Lisäksi määritetään niiden alueiden laajuus, joihin näitä uhkia kohdistuu. Johdonmukaisen ja vertailukelpoisen lähestymistavan varmistamiseksi riskien määrittäminen on suoritettava yhteisten perusteiden mukaisesti. Nämä perusteet sisältävät parametrit, joiden tiedetään olevan eri uhkien syitä. Tässä yhteydessä on määritettävä riskien vähentämistä koskevat tavoitteet sekä toimenpideohjelmat kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Ohjelmat voivat perustua standardeihin ja toimenpiteisiin, jotka on määritetty ja joita toteutetaan kansallisesti ja Euroopan yhteisössä.
- vahvistetaan toimenpiteet, joilla rajoitetaan vaarallisten aineiden leviämistä maaperään. Tarkoituksena on välttää aineiden kerääntyminen, joka häiritseisi maaperän toimintoja ja aiheuttaisi riskin ihmisten terveydelle ja ympäristölle.
- laaditaan kartoitus pilaantuneista alueista, perustetaan järjestelmä ”isännättömien alueiden” kunnostamisen rahoittamiseksi, laaditaan maaperän tilaa käsittelevä raportti sekä laaditaan kansallinen strategia määritettyjen pilaantuneiden alueiden kunnostamiseksi. Tätä varten laaditaan pilaantuneiden alueiden määrittely sekä luettelo mahdollisesti pilaavista toiminnoista. Näitä käytetään perusteena paikallistettaessa alueita, jotka voivat mahdollisesti olla pilaantuneita. Tämä on alustava vaihe tosiasiallisesti pilaantuneiden alueiden kartoittamisessa. Tätä täydennettäisiin maan myyjille tai mahdollisille ostajille asetettavalla velvoitteella laatia maaperän tilaa koskeva raportti liiketoimia varten silloin, kun ne liittyvät maahan, jolla on harjoitettu tai harjoitetaan mahdollisesti pilaavaa toimintaa. Yhteisön lainsäädäntöön sisältyy jo samankaltainen säännös, joka koskee rakennusten energiatehokkuutta (katso direktiivin 2002/91/EY 7 artikla).

- **Oikeusperusta**

Direktiivin säännökset liittyvät ympäristönsuojeluun, joten oikeusperustana on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate**

Toissijaisuusperiaatetta noudatetaan siltä osin kuin ehdotus ei kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotuksen tavoitteita seuraavista syistä:

Maaperän huonontumisella yhdessä jäsenvaltiossa tai yhdellä alueella voi olla rajat

ylittäviä vaikutuksia. Esimerkiksi vesistöjen ylävirrassa tapahtuvan eroosion vuoksi siirtyvät sedimentit voivat tukkia patoja ja vahingoittaa infrastruktuureita alavirrassa jossakin toisessa maassa. Samalla lailla valtioiden rajat ylittävät pohjavesiesiintymät voivat pilaantua rajan toisella puolella olevien pilaantuneiden alueiden vuoksi. Maaperän orgaanisen aineksen vähentyminen yhdessä jäsenvaltiossa voi vaarantaa Kioton pöytäkirjaan perustuvien EU:n tavoitteiden saavuttamisen. Tällöin ympäristön laadun palauttamisesta johtuvista kustannuksista voi joutua vastaamaan jokin muu jäsenvaltio kuin se, jossa maaperän huonontumista aiheuttavaa toimintaa on harjoitettu.

Suuret erot kansallisissa maaperänsuojelujärjestelmissä ja erityisesti maaperän pilaantumiseen liittyvissä toimissa aiheuttavat joskus hyvin erilaisia velvoitteita taloudellisille toimijoille. Tästä aiheutuu erisuuruisia kiinteitä kustannuksia sekä kilpailun vääristymistä sisämarkkinoilla.

Pilaavien aineiden siirtyminen maaperästä ravinto- ja rehukasveihin voi vaikuttaa niiden tuotteiden laatuun, joilla käydään kauppaa vapaasti sisämarkkinoilla, ja näin ne voivat aiheuttaa riskin ihmisten ja eläinten terveydelle. Toimiminen pilaantumisen lähteellä yhteisön tasolla täydentää kansallisella tasolla suoritettavaa laadunvalvontaa elintarvikkeiden turvallisuuden varmistamiseksi.

Maaperän huonontuminen voi heikentää eurooppalaisten terveyttä erilaisin tavoin, esimerkiksi jos maaperässä olevia epäpuhtauksia joutuu elimistöön suoraan tai välillisesti. Myös esimerkiksi maanvyörymät voivat aiheuttaa tapaturmia.

Ehdotuksen tavoitteet saavutetaan paremmin yhteisön toimilla seuraavista syistä:

Maaperän huonontuminen vaikuttaa ympäristön muihin osa-alueisiin (esim. vesi, luonto, biologinen monimuotoisuus, ilmastonmuutos), joiden suojelemiseksi on annettu yhteisön lainsäädäntöä. Maaperän suojelua koskevilla yhteisön toimilla poistetaan suojelussa olevia puutteita ja varmistetaan kaikkien ympäristön osatekijöiden laadun johdonmukainen ja tehokas suojelu. Maaperän suojelu vaikuttaa elintarvikkeiden turvallisuuden ja maatalouden tuottavuuden varmistamiseen pitkällä aikavälillä, mikä tukee yhteisön rahoittamaa yhteistä maatalouspolitiikkaa. Kun määritellään yhteisten periaatteiden perusteella se, mikä katsotaan maaperän kestäväksi käytöksi, voidaan jäsentää kansallisella ja yhteisön tasolla toteutettavaa tutkimusta ja siten käyttää tehokkaammin tutkimus- ja kehitysvaroja tiedoissa olevien puutteiden korjaamiseksi.

Luomalla kunnianhimoiset ja yhtenäiset puitteet, joiden avulla maaperästä saadaan parempaa tietoa ja sitä voidaan hoitaa paremmin, Euroopan yhteisö voi ottaa johtavan aseman kansainvälisellä foorumilla, jolla muilla mailla on suuri tietämyksen ja teknisen avun siirtämisen tarve.

Tähän saakka – ilman yhteisön toimia niiden pyrkimysten tukemiseksi – vain yhdeksän jäsenvaltiota on antanut erityistä lainsäädäntöä maaperän suojelusta. Muissa maissa muuhun lainsäädäntöön sisältyy joitakin maaperän suojelua koskevia säännöksiä. Suurin osa kansallisista säännöksistä keskittyy maaperän pilaantumiseen. Vaikka muut uhkat tunnustetaan, säännöksissä ei keskitytä maaperän toimintojen laajempaan suojeluun. Se, että edistyminen kohti kestäväää käyttöä vaihtelee huomattavasti jäsenvaltioiden kesken, osoittaa parhaiten, että tämä tavoite voidaan parhaiten saavuttaa yhteisillä yhteisön toimenpiteillä.

Ehdotuksella pyritään vahvistamaan kaikkien jäsenvaltioiden yhteiset periaatteet, tavoitteet ja toimet tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi. Lisäksi tarkoituksena on varmistaa, että kaikki jäsenvaltiot pyrkivät torjumaan kaikki uhat, joita maaperään kohdistuu niiden omalla maaperällä, eivätkä käsittele maaperän suojelua ainoastaan osittain.

Näin ollen ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Ehdotettu säädös on direktiivi, jolla luodaan puitteet maaperän suojelemiseksi ja sen toimintojen säilyttämiseksi. Suhteellisuuden varmistamiseksi jäsenvaltioille jätetään huomattavasti liikkumavaraa, ja ne voivat määrittää tarvittavat erityistoimenpiteet sopivalla maantieteellisellä ja hallinnollisella tasolla. Tämä on ehdottoman tärkeää sen varmistamiseksi, että alueelliset ja paikalliset erityispiirteet, kuten maaperän erilaiset ominaisuudet, maankäyttö, paikalliset ilmasto-olosuhteet ja sosioekonomiset näkökohdat voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon.

Siitä, millä tasolla toimenpiteet toteutetaan, päättävät jäsenvaltiot. Näin ne voivat käyttää tehokkaammin kansallisia hallintoresurssejaan. Toimenpiteistä aiheutuu joitakin uusia ja taloudellisia hallinnollisia velvoitteita, erityisesti niissä jäsenvaltioissa, jotka tähän mennessä eivät ole käsitelleet maaperän suojelua kansallisella tai alueellisella tasolla. Tästä huolimatta vaikutusten arvioinnissa kuvattujen toimenpiteiden ympäristöhyödyt sekä taloudelliset ja yhteiskunnalliset edut ovat huomattavasti suuremmat kuin toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset.

- **Säädöslajin valinta**

Ehdotettu säädöstyyppe: puitedirektiivi.

Muut säädöslajit eivät soveltuisi seuraavasta syystä:

Määrävämpi säädös, kuten asetus, ei mahdollistaisi sitä, että otetaan huomioon maaperän erilaiset ominaisuudet, eikä varmistaisi joustavuutta, jota tarvitaan paikallisten olosuhteiden ottamiseksi huomioon. Toisaalta ei-sitova väline ei varmistaisi yhteisten luonnonvarojen kestäväää käyttöä eri puolilla Eurooppaa eikä estäisi kilpailun vääristymistä, jota voi esiintyä hyvin erilaisten kansallisten järjestelmien vuoksi.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta yhteisön talousarvioon.

5) LISÄTIEDOT

- **Tarkastelu-/tarkistus-/raukeamislauseke**

Ehdotus sisältää lausekkeen säädöksen tarkistamisesta.

- **Vastaavuustaulukko**

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina kansalliset säännökset, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä taulukko säännösten ja tämän direktiivin välisestä vastaavuudesta.

- **Euroopan talousalue**

Ehdotettu säädös on ETA:n kannalta merkityksellinen, minkä vuoksi se tulisi ulottaa koskemaan Euroopan talousaluetta.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
maaperän suojelun puitteista ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen¹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon³,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä⁴,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Maaperä on pääasiassa uusiutumaton luonnonvara, koska se voi heikentyä hyvin nopeasti mutta muodostuu ja uusiutuu äärimmäisen hitaasti. Se muodostaa erittäin dynaamisen järjestelmän, sillä on monia toimintoja ja se tarjoaa palveluja, jotka ovat elintärkeitä ihmisten toiminnoille ja ekosysteemien säilymiselle. Näihin toimintoihin kuuluvat biomassan tuottaminen, ravinteiden ja veden varastoiminen, suodattaminen ja muuntaminen, biologisen monimuotoisuuden tason ylläpitäminen, perustan tarjoaminen useimmille ihmisten toiminnoille, raaka-aineiden tuottaminen, hiilivarastona toimiminen sekä geologisen ja arkeologisen perinteen säilyttäminen.
- (2) Maaperän huonontumisella ja parantumisella on huomattavia vaikutuksia muihin yhteisön kannalta merkityksellisiin aloihin, kuten pintavesien ja pohjavesien suojeluun, ihmisten terveyteen, ilmastonmuutokseen, luonnon ja biologisen monimuotoisuuden suojeluun sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen.
- (3) Maaperä on yhteiseen etuun liittyvä luonnonvara, johon kohdistuu yhä enemmän ympäristöpaineita ja jota on itsessään suojeltava huonontumiselta. Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002

¹ [...]
² [...]
³ [...]
⁴ [...]

tehtyyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseen N:o 1600/2002/EY⁵ sisältyy tavoite luonnonvarojen suojelusta ja maaperän kestävästä käytön edistämisestä.

- (4) Euroopan parlamentille ja neuvostolle osoitetussa komission tiedonannossa ”Kohti maaperänsuojelun teemakohtaista strategiaa”⁶ määritetään kahdeksan pääasiallista uhkaa, jotka kohdistuvat maaperään EU:ssa. Nämä ovat eroosio, orgaanisen aineksen väheneminen, pilaantuminen, suolaantuminen, tiivistyminen, biologisen monimuotoisuuden väheneminen, maaperän sulkeminen rakentamisella, maanvyörymät ja tulvat. Tämänhetkiset tieteelliset tiedot maaperän biologisesta monimuotoisuudesta ja maaperän käyttäytymisestä ovat liian rajalliset, jotta tässä direktiivissä voitaisiin antaa erityisiä säännöksiä maaperän suojelemiseksi. Tulvien ehkäisyä ja niiden vaikutusten lieventämistä käsitellään ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tulvien arvioinnista ja hallinnasta⁷.
- (5) Maaperän ominaisuudet vaihtelevat huomattavasti yhteisön sisällä, ja maaperän rakenteellisessa, fyysisessä, kemiallisessa ja biologisessa tilassa on suuria eroja sekä yksittäisessä maaprofilissa että maalajien välillä. Nämä yhteisössä vallitsevat erilaiset olosuhteet ja tarpeet olisi otettava huomioon, koska ne edellyttävät erilaisia erityisratkaisuja riskialueiden määrittämiseksi, tavoitteiden asettamiseksi ja asianmukaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi, jotta varmistetaan maaperän suojelu.
- (6) Yhteisön lainsäädäntö esimerkiksi jätteiden, kemikaalien, teollisuuden aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen, ilmastonmuutoksen, veden sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla sisältää joitakin maaperän suojelua koskevia säännöksiä, mutta niitä ei ole tarkoitettu eivätkä ne ole riittäviä suojelemaan kaikkea maaperää huonontumisprosesseilta. Tämän vuoksi on tarpeen luoda johdonmukaiset ja tehokkaat lainsäädäntöpuitteet ja vahvistaa niissä yhteiset periaatteet ja tavoitteet, joilla pyritään maaperän suojeluun ja kestävästä käyttöön yhteisössä.
- (7) Maaperää olisi käytettävä kestäväällä tavalla siten, että säilytetään sen kyky tarjota ekologisista, taloudellisista ja sosiaalisista palveluja ja ylläpidetään sen toimintoja, jotta tulevat sukupolvet voivat tyydyttää tarpeensa.
- (8) Tämän direktiivin tavoitteena on varmistaa yhteisten puitteiden ja toimien avulla maaperän suojelu, jonka periaatteina ovat maaperän toimintojen säilyttäminen, maaperän huonontumisen ehkäiseminen ennakolta ja huonontumisen vaikutusten lieventäminen, huonontuneen maaperän ennallistaminen ja maaperään liittyvien näkökohtien sisällyttäminen muiden alojen politiikkaan.
- (9) Yhteisiä puitteita tarvitaan, jotta voidaan jäsentää jäsenvaltioiden toimia maaperän suojelun ja sen kestävästä käytön parantamiseksi, valvoa rajat ylittävän maaperän huonontumisen vaikutuksia, suojella maan ja vesien ekosysteemeitä ja estää taloudellisten toimijoiden välisen kilpailun vääristyminen.
- (10) Tämän direktiivin tavoitetta eli maaperän suojeluun tähtäävien yhteisten puitteiden luomista ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan

⁵ EYVL 242, 10.9.2002, s. 1.

⁶ KOM(2002) 179.

⁷ KOM(2006) 15.

ongelman laajuuden vuoksi sekä sen muuhun luonnonsuojelua, vesien suojelua, elintarvikkeiden turvallisuutta, ilmastonmuutosta, maataloutta ja yhteiseen etuun liittyviä aloja koskevaan yhteisön lainsäädäntöön liittyvien vaikutusten takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen mainitun tavoitteen saavuttamiseksi.

- (11) Koska jotkin alakohtaiset politiikat voivat joko pahentaa tai lieventää maaperän huonontumisprosesseja, on tarpeen lisätä maaperän suojelua koskevien näkökohtien sisällyttämistä kyseisiin politiikkoihin. Tässä direktiivissä olisi säädettävä siitä, että jäsenvaltiot määrittävät ja arvioivat näiden politiikkojen vaikutusta maaperän huonontumisprosessien ehkäisemiseen ja maaperän toimintojen suojeluun.
- (12) Toisin kuin ilma ja vesi maaperä on yhteisössä pääasiassa yksityisomistuksessa. Maaperä on kuitenkin yhteiseen etuun liittyvä luonnonvara, jota on suojeltava tulevia sukupolvia varten. Yleisen edun vuoksi olisi sen vuoksi asetettava maankäyttäjille vaatimus toteuttaa ennalta varautumisen toimenpiteitä, kun maaperän käytön voidaan odottaa merkittävästi haittaavan maaperän toimintoja.
- (13) Maaperän sulkeminen rakentamisella lisääntyy yhteisössä, kun kaupunkialueet laajenevat hallitsemattomasti ja maan kysyntä kasvaa talouden monilla aloilla, ja tämän vuoksi maaperää on käytettävä entistä kestävämmällä tavalla. Maaperän sulkemisen vähentämiseksi tarvitaan asianmukaisia toimenpiteitä, esimerkiksi entisten teollisuusalueiden kunnostamista viheralueiden vähentämisen sijaan. Silloin kun maaperää kuitenkin suljetaan, jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että käytetään sellaisia rakennus- ja viemäröintitekniikoita, joiden avulla voidaan säilyttää mahdollisimman monia maaperän toiminnoista.
- (14) Kohdennetun ja tehokkaan maaperän suojelupolitiikan olisi perustuttava tiedolle siitä, missä huonontumista tapahtuu. On tunnettua, että tiettyjä huonontumisprosesseja, kuten eroosiota, orgaanisen aineksen vähentymistä, tiivistymistä, suolaantumista ja maanvyörymiä, tapahtuu ainoastaan tietyillä alueilla, joilla kyseisten prosessien riski on suurempi. Tämä edellyttää kyseisten riskialueiden määrittämistä.
- (15) Jotta voidaan varmistaa johdonmukainen ja vertailukelpoinen lähestymistapa eri jäsenvaltioissa, eroosion, orgaanisen aineksen vähentymisen, tiivistymisen, suolaantumisen ja maavyörymien riskialueiden määrittämisen olisi perustuttava yhteisiin menetelmiin, joissa otetaan huomioon parametrit, joiden tiedetään olevan eri uhkien syitä.
- (16) Määritetyillä riskialueilla olisi toteutettava maaperän huonontumisen jatkumisen estämiseksi toimenpiteitä, joilla vähennetään huonontumisen riskiä ja ennallistetaan maaperää siten, että säilytetään maaperän toiminnot.
- (17) Jäsenvaltiot vastaavat toimien toteuttamisesta asianmukaisimmalla tasolla, ja tätä varten asetetaan riskien vähentämistä koskevat tavoitteet ja laaditaan toimenpideohjelmat kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (18) Näissä toimenpideohjelmissa olisi otettava huomioon suunniteltujen toimenpiteiden yhteiskunnalliset ja taloudelliset vaikutukset, niitä olisi seurattava säännöllisesti ja ne

voivat perustua velvoitteisiin, suunnitelmiin ja ohjelmiin, jotka ovat jo voimassa yhteisön lainsäädännön tai kansainvälisten sopimusten perusteella.

- (19) Tällä direktiivillä olisi osaltaan myötävaikutettava siihen, että pysäytetään rinnakkaisista huonontumisprosesseista johtuva aavikoituminen sekä maaperän biologisen monimuotoisuuden häviäminen, ja lisättävä aavikoitumisen estämiseksi tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen sekä biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen, joiden osapuoli yhteisö on, täytäntöönpanoon liittyvää yhteistyötä, ja parannetaan siten näiden kansainvälisten ympäristösopimusten täytäntöönpanoa.
- (20) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 174 artiklassa tarkoitetun ennalta ehkäisyn periaatteen mukaisesti tällä direktiivillä olisi osaltaan ehkäistävä ja vähennettävä vaarallisten aineiden levittämistä maaperään, jotta vältettäisiin maaperän pilaantuminen ja säilytettäisiin maaperän toiminnot.
- (21) Aiemman teollisuuskäytön ja huonojen tai sopimattomien hallintokäytänteiden jäljiltä yhteisössä on satoja tuhansia pilaantuneita alueita, jotka edellyttävät yhteistä strategiaa maaperän aiemman pilaantumisen käsittelemiseksi, jotta vältetään ja lievennetään ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvia haitallisia vaikutuksia.
- (22) Jotta voitaisiin onnistuneesti ehkäistä ja rajoittaa maaperän pilaantumisesta aiheutuvia ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvia riskejä, jäsenvaltioiden olisi määritettävä alueet, jotka niiden arvion mukaan voivat aiheuttaa tähän liittyvän merkittävän riskin. Kun otetaan huomioon todennäköisesti pilaantuneiden alueiden määrä, niiden määrittäminen edellyttää järjestelmällistä ja vaiheittaista lähestymistapaa. Pilaantuneiden alueiden määrittämisen edistymisen seuraamiseksi tarvitaan aikataulu.
- (23) Pilaantuneiden alueiden määrittämisen tukemiseksi sekä yhteisen lähestymistavan varmistamiseksi on tarpeen laatia yhteinen luettelo toiminnoista, jotka voivat mahdollisesti aiheuttaa maaperän pilaantumista merkittävässä määrin. Tätä yhteistä luetteloa maaperää mahdollisesti pilaavista toiminnoista voidaan täydentää muilla kattavimmilla luetteloilla, jotka vahvistetaan kansallisella tasolla.
- (24) Pilaantuneiden alueiden määrittelyn tuloksena olisi laadittava pilaantuneiden alueiden kansallinen kartoitus, joka päivitetään säännöllisesti ja joka asetetaan yleisön saataville. Jäsenvaltioiden aiemmat ja tämänhetkiset toimet pilaantuneiden alueiden määrittämiseksi olisi otettava huomioon.
- (25) Jotta pilaantuneet alueet voitaisiin määrittää nopeasti, tietyn alueen omistajan tai mahdollisen ostajan on silloin, kun virallisten asiakirjojen, kuten kansallisten rekisterien tai maarekisterien, mukaan alueella harjoitetaan tai on harjoitettu maaperää pilaavaa toimintaa, ennen maata koskevan liiketoimen toteuttamista annettava olennaiset tiedot maaperän tilasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja liiketoimen toiselle osapuolelle. Kyseisten tietojen toimittaminen silloin, kun maata koskevaa liiketoimintaa suunnitellaan, auttaa nopeuttamaan pilaantuneiden alueiden kartoitusta. Näin mahdollinen omistaja on tietoinen maaperän tilasta ja voi tehdä harkitun päätöksen.

- (26) Jäsenvaltioiden olisi aiheuttamisperiaate huomioon ottaen varmistettava, että toteutetaan toimia niiden kansallisella alueella yksilöityjen pilaantuneiden alueiden kunnostamiseksi.
- (27) Olisi laadittava kansallinen kunnostamisstrategia erityisesti kunnostamistavoitteiden asettamiseksi sekä sen määrittämiseksi, missä tärkeysjärjestyksessä alueet olisi kunnostettava.
- (28) Niitä pilaantuneita alueita varten, joiden osalta saastuttajaa ei voida määrittää, asettaa vastuuseen kansallisen tai yhteisön lainsäädännön mukaisesti tai velvoittaa vastaamaan kunnostamisen kustannuksista ja jotka tunnetaan myös "isännättöminä alueina", vastuu ihmisiin ja ympäristöön kohdistuvan riskin vähentämisestä olisi kuuluttava jäsenvaltioille. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi perustettava erityisiä rahoitusjärjestelmiä, joilla varmistetaan kestävä rahoitus kyseisten alueiden kunnostamiselle.
- (29) Ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/35/EY⁸ säädetään, että isännättömien alueiden osalta toimivaltainen viranomainen voi itse toteuttaa viimeisenä keinonaan korjaavat toimenpiteet. Kyseinen direktiivi olisi näin ollen muutettava sen yhdenmukaistamiseksi tässä direktiivissä vahvistettujen kunnostamisvelvoitteiden kanssa.
- (30) Maaperän suojelun merkityksestä ollaan yleisesti huonosti tietoisia, ja tämän vuoksi on tarpeen ryhtyä toimenpiteisiin, joilla parannetaan tietämystä sekä vaihdetaan tietoja ja kokemuksia parhaista toimintatavoista.
- (31) Tämän direktiivin onnistuneen täytäntöönpanon edellytyksiä ovat tiivis yhteistyö ja yhtenäinen toiminta yhteisössä, jäsenvaltioissa ja paikallisella tasolla sekä tiedottaminen yleisölle, yleisön kuuleminen ja sen osallistuminen niiden yhteisön velvoitteiden mukaisesti, jotka perustuvat tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehtyyn YK:n Euroopan talouskomission yleissopimukseen. Näin ollen riskialueita koskevien toimenpideohjelmien ja kansallisten kunnostamisstrategioiden valmistelua, muuttamista ja tarkistamista varten on asianmukaista säätää siitä, että sovelletaan yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien 85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta yleisön osallistumisen sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta 26 päivänä toukokuuta 2003 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/35/EY⁹.
- (32) Eri jäsenvaltioissa käytetään tunnetusti tällä hetkellä erilaisia menetelmiä pilaantuneisiin alueisiin liittyvien riskien arviointiin. Jotta voitaisiin siirtyä kohti yhteistä lähestymistapaa, jolla varmistetaan tasapuoliset kilpailuolosuhteet ja johdonmukaisen maaperän suojelujärjestelmän, tarvitaan perusteellista tiedonvaihtoa, jonka perusteella voidaan määrittää joidenkin riskienarviointiperusteiden

⁸ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁹ EUVL L 156, 25.06.2003, s. 17.

yhdenmukaistamisen sopivuus sekä kehittää edelleen ja parantaa menetelmiä ekotoksisuuden riskin arvioimiseksi.

- (33) Olisi huolehdittava siitä, että voidaan nopeasti mukauttaa riskialueiden määrittämenetelmiä jäsenvaltioissa sekä tarkistaa säännöllisesti yhteisiä perusteita.
- (34) Olisi annettava säännöksiä tiedonvaihtomuodoista ja tiedonlaatu-perusteista, ja näiden säännösten olisi oltava johdonmukaisia yhteisöön mahdollisesti luotavan paikkatietoinfrastruktuurin kanssa.
- (35) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Erityisesti direktiivillä pyritään Euroopan unionin perusoikeuskirjan 37 artiklan mukaisesti edistämään sitä, että ympäristönsuojelun korkea taso sisällytetään unionin politiikkoihin ja varmistetaan kestävä kehityksen periaatteen mukaisesti.
- (36) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁰ mukaisesti.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

Luku 1 **Yleiset määräykset**

1 artikla *Kohde ja soveltamisala*

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan puitteet maaperän suojelulle ja maaperän toimintakyvyn säilyttämiselle, jotta maaperä voi suorittaa seuraavat ympäristöön liittyvät, taloudelliset, yhteiskunnalliset ja kulttuuriset toiminnot:
- a) biomassan tuotanto, myös maataloudessa ja metsätaloudessa;
 - b) ravinteiden, aineiden ja veden varastointi, suodatus ja muuntaminen;
 - c) biologisen monimuotoisuuden, kuten luontotyyppien, lajien ja geenien, ylläpitäminen;
 - d) toimiminen fyysisenä ja kulttuuriympäristönä ihmisille ja ihmisten toiminnoille;
 - e) toimiminen raaka-aineiden lähteenä;
 - f) toimiminen hiilivarastona;

¹⁰ EUVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

g) toimiminen geologisen ja arkeologisen perinteen säilyttäjä.

Tätä varten direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joilla ehkäistään sekä luonnollisia että hyvin erilaisten ihmisten toimintojen vuoksi tapahtuvia huonontumisprosesseja, jotka heikentävät maaperän kykyä suorittaa kyseisiä toimintoja. Toimenpiteisiin sisältyvät myös kyseisten prosessien vaikutusten lieventäminen sekä huonontuneen maaperän kunnostaminen ja ennallistaminen sellaiselle toiminnallisuuden tasolle, joka vastaa vähintään tämänhetkistä ja hyväksyttyä tulevaa käyttöä.

2. Direktiiviä sovelletaan maaperään, joka muodostaa maankuoren ylimmäisen kerroksen ja sijaitsee kallioperän ja ulkopinnan välissä; direktiiviä ei sovelleta pohjaveteen sellaisena kuin se on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY¹¹ 2 artiklan 2 kohdassa.

2 artikla *Määritelmät*

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- (1) 'sulkemisella' maaperän pinnan pysyvää kattamista läpäisemättömällä materiaalilla;
- (2) "vaarallisilla aineilla" neuvoston direktiivissä 67/548/ETY¹² ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/45/EY¹³ tarkoitettuja aineita tai valmisteita.

3 artikla *Sisällyttäminen muihin politiikan aloihin*

Kehitettäessä aluekohtaisia politiikkoja, jotka todennäköisesti pahentavat tai lieventävät maaperän huonontumisprosesseja, jäsenvaltioiden on määritettävä, kuvattava ja arvioitava kyseisten politiikkojen vaikutuksia mainittuihin prosesseihin, erityisesti alueiden ja kaupunkien yhdyskuntasuunnittelun, liikenteen, energian, maatalouden, maaseudun kehittämisen, metsätalouden, raaka-aineiden hankinnan, kaupan ja teollisuuden, tuotepolitiikan, matkailun, ilmastonmuutoksen, ympäristön, luonnonsuojelun ja maisemanhoidon aloilla.

Jäsenvaltioiden on julkistettava kyseiset tulokset.

4 artikla *Toimenpiteet ennalta varautumista varten*

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki maankäyttäjät, joiden toimet vaikuttavat maaperään tavalla, jonka voidaan kohtuudella odottaa heikentävän merkittävästi 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja maaperän toimintoja, velvoitetaan toteuttamaan ennalta varautumisen toimenpiteitä, joilla ehkäistään ennalta tai minimoidaan kyseiset haitalliset vaikutukset.

¹¹ EUVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

¹² EYVL L 196, 16.8.1967, s. 1.

¹³ EUVL L 200, 30.7.1999, s. 1.

5 artikla
Maaperän sulkeminen

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maaperän toimintojen säilyttämiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sulkemisen rajoittamiseksi tai, mikäli sulkemista kuitenkin tapahtuu, sen vaikutusten lieventämiseksi erityisesti käyttämällä sellaisia rakennustekniikoita ja -tuotteita, joiden avulla voidaan ylläpitää mahdollisimman monia maaperän toimintoja.

Luku II
Riskien ehkäiseminen, vaikutusten lieventäminen ja maaperän ennallistaminen

OSA YKSI
RISKIALUEIDEN MÄÄRITTÄMINEN

6 artikla

Eroosion, orgaanisen aineksen vähentymisen, tiivistymisen, suolaantumisen ja maanvyörymien riskialueiden määrittäminen

1. Jäsenvaltioiden on viiden vuoden kuluessa [täytäntöönpanopäivämäärästä] määritettävä asianmukaisimmalla tasolla kansallisella alueellaan sijaitsevat alueet, joiden osalta ne tietävät kiistattomien todisteiden perusteella tai niillä on perustellut syyt uskoa, että alueilla on esiintynyt tai todennäköisesti esiintyy lähitulevaisuudessa yksi tai useampi jäljempänä mainituista maaperän huonontumisprosesseista, jäljempänä 'riskialueet':
 - a) veden tai tuulen aiheuttama eroosio,
 - b) orgaanisen aineksen vähentyminen, jonka aiheuttaa maaperän orgaanisen osan jatkuva pienentyminen, lukuun ottamatta hajoamatonta kasvi- ja eläinjätettä, niiden osittaisia hajoamistuotteita sekä maaperän biomassaa;
 - c) tiivistyminen, kun maan tilavuuspaino kasvaa ja maan huokoisuus vähenee;
 - e) suolaantuminen, kun maaperään kertyy liukoisia suoloja;
 - f) maanvyörymät, joita aiheuttavat maaperä- ja kivimateriaalin alaspäin suuntautuvat, kohtuullisen nopeat tai nopeat liikkeet.

Alueiden määrittämistä varten jäsenvaltioiden on kunkin mainitun maaperän huonontumisprosessin osalta käytettävä ainakin liitteessä I lueteltuja perusteita ja niiden on otettava huomioon kyseisten prosessien vaikutukset kasvihuonekaasujen lisääntymiseen ja aavikoitumiseen.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti määritetyt riskialueet julkistetaan ja niitä tarkistetaan vähintään joka kymmenes vuosi.

7 artikla
Menetelmät

Jäsenvaltiot voivat käyttää riskialueiden määrittämisen perusteena empiiristä näyttöä tai mallintamista. Mikäli käytetään mallintamista, mallit on validoitava vertaamalla tuloksia sellaisten empiiristen tietojen perusteella, joita ei ole käytetty itse mallin kehittämiseen.

OSA KAKSI
TAVOITTEIDEN ASETTAMINEN JA TOIMENPIDEOHJELMIEN LAATIMINEN

8 artikla
Toimenpideohjelmat eroosion, orgaanisen aineksen vähentymisen, tiivistymisen, suolaantumisen ja maanvyörymien torjumiseksi

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maaperän toimintojen säilyttämiseksi jäsenvaltioiden on laadittava asianmukaisella tasolla 6 artiklan mukaisesti määritettyjä riskialueita varten toimenpideohjelma, joka sisältää ainakin riskien vähennystavoitteet, asianmukaiset toimenpiteet kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi, aikataulun kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi sekä arvion kyseisten toimenpiteiden rahoittamiseen varattavista yksityisistä ja julkisista varoista.

2. Laatiessaan ja tarkastellessaan uudelleen 1 kohdan mukaisia toimenpideohjelmiä jäsenvaltioiden on otettava asianmukaisesti huomioon suunniteltujen toimenpiteiden sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset.

Jäsenvaltioiden on ennen uusien toimenpideohjelmien käyttöönottoa varmistettava, että toimenpiteet ovat kustannustehokkaita ja teknisesti toteuttamiskelpoisia, ja suoritettava vaikutusten arviointi, joka sisältää kustannus-hyötyanalyysit.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toimenpideohjelmissaan siitä, kuinka toimenpiteet toteutetaan ja kuinka ne edistävät asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

3. Mikäli alueella vallitsee monien samanaikaisten huonontumisprosessien riski, jäsenvaltiot voivat laatia yksittäisen ohjelman, jossa asetetaan asianmukaiset riskien vähentämistavoitteet kaikille määritetyille riskeille sekä asianmukaiset toimenpiteet kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

4. Toimenpideohjelma on laadittava seitsemän vuoden kuluessa [täytäntöönpanopäivämäärästä] ja sitä on sovellettava viimeistään kahdeksan vuoden kuluttua kyseisestä päivämäärästä.

Toimenpideohjelma on julkistettava ja se on tarkistettava vähintään joka viides vuosi.

Luku III

Maaperän pilaantuminen

OSA YKSI

PILAANTUMISEN EHKÄISEMINEN ENNAKOLTA JA SEN KARTOITTAMINEN

9 artikla

Maaperän pilaantumisen ehkäiseminen

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maaperän toimintojen säilyttämiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia ja suhteellisia toimenpiteitä, joilla rajoitetaan vaarallisten aineiden tahallista tai tahatonta päästämistä maaperälle tai maaperään, jotta vältetään kertymistä, joka haittaisi maaperän toimintoja tai aiheuttaisi merkittäviä riskejä ihmisten terveydelle tai ympäristölle; tämä ei koske aineita, jotka ovat peräisin ilmakehän laskeumasta tai poikkeuksellisesta, väistämättömästä tai hallitsemattomasta luonnonilmiöstä.

10 artikla

Pilaantuneiden alueiden kartoitus

1. Jäsenvaltioiden on 11 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti määritettävä kansallisella alueellaan sijaitsevat alueet, joilla todistetusti esiintyy ihmisten toimien seurauksena vaarallisia aineita siinä määrin, että jäsenvaltiot katsovat niiden aiheuttavan merkittävän riskin ihmisten terveydelle tai ympäristölle, jäljempänä 'pilaantuneet alueet'.

Kyseinen riski on arvioitava ottaen huomioon maan senhetkinen ja hyväksytty tuleva käyttö.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava pilaantuneiden alueiden kansallinen kartoitus, jäljempänä 'kartoitus'. Kartoitus julkistetaan ja se tarkistetaan vähintään joka viides vuosi.

11 artikla

Määrittämismenettelyt

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa pilaantuneiden alueiden määrittämisestä.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on viiden vuoden kuluessa [täytäntöönpanopäivämäärästä] määritettävä ainakin ne alueet, joilla harjoitetaan tai on aikaisemmin harjoitettu liitteessä II tarkoitettuja maaperää pilaavia toimintoja.

Tätä varten liitteessä II olevassa 2 kohdassa tarkoitettuja toimia tarkastellaan riippumatta neuvoston direktiivin 96/61/EY¹⁴ liitteessä I määritetyistä raja-arvoista,

¹⁴ EUVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

lukuun ottamatta komission suosituksen 2003/361/EY¹⁵ liitteen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen mikroyritysten toteuttamia toimia ja karjankasvatukseen liittyviä toimia.

Määrittäminen tarkistetaan säännöllisin väliajoin.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on mitattava vaarallisten aineiden pitoisuudet 2 kohdan mukaisesti määritetyillä alueilla jäljempänä esitetyn aikataulun mukaisesti, ja mikäli pitoisuudet ovat sellaiset, että on riittävästi perusteita uskoa, että ne aiheuttavat merkittävän riskin ihmisten terveydelle tai ympäristölle, alueella on suoritettava riskien arviointi:
 - a) viiden vuoden kuluessa [täytäntöönpanopäivämäärästä] vähintään 10 prosenttia alueista;
 - b) 15 vuoden kuluessa [täytäntöönpanopäivämäärästä] vähintään 60 prosenttia alueista;
 - c) 25 vuoden kuluessa [täytäntöönpanopäivämäärästä] loput alueista.

12 artikla

Maaperän tilaa käsittelevä kertomus

1. Kun tarkoituksena on myydä alue, jolla harjoitetaan liitteessä II mainittua mahdollisesti pilaavaa toimintaa tai jonka osalta viralliset asiakirjat, kuten kansalliset rekisterit, osoittavat, että sitä on harjoitettu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen alueen omistaja tai mahdollinen ostaja laatii maaperän tilasta kertomuksen, joka toimitetaan sekä 11 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten että liiketoimen toisen osapuolen saataville.
2. Maaperän tilaa koskevan kertomuksen antaa jäsenvaltion nimeämä hyväksytty laitos tai henkilö. Kertomuksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:
 - a) alueen aiemmat vaiheet, jotka käyvät ilmi virallisista rekistereistä,
 - b) kemiallinen analyysi, jossa määritetään maaperässä olevien vaarallisten aineiden pitoisuudet; analyysissä käsitellään ainoastaan aineita, jotka liittyvät alueella harjoitettavaan mahdollisesti pilaavaan toimintaan;
 - c) pitoisuustasot, joiden ylittyessä on riittävästi perusteita uskoa, että kyseessä olevat vaaralliset aineet aiheuttavat merkittävän riskin ihmisten terveydelle tai ympäristölle.
3. Jäsenvaltioiden on laadittavat tarvittavat menetelmät, joilla määritetään 2 artiklan b kohdassa tarkoitettujen pitoisuustasot.

¹⁵ EUVL L 124, 20.5.2006, s. 36.

4. Toimivaltaiset viranomaisten käyttävät maaperän tilaa koskevaan kertomukseen sisältyviä tietoja määrittäessään pilaantuneita alueita 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

OSA KAKSI KUNNOSTAMINEN

13 artikla Kunnostaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kartoituksissa mainitut pilaantuneet alueet kunnostetaan.
2. Kunnostaminen koostuu maaperää koskevista toimista, joiden tavoitteena on pilaavien aineiden poistaminen, valvonta, niiden eristäminen tai vähentäminen siten, että pilaantunut alue, ottaen huomioon alueen senhetkinen ja hyväksytty tuleva käyttö, ei enää aiheuta merkittävää riskiä ihmisten terveydelle tai ympäristölle.
3. Jäsenvaltioiden on luotava asianmukaiset mekanismit sellaisten pilaantuneiden alueiden kunnostamisen rahoittamiseksi, joiden osalta saastuttajaa ei aiheuttamisperiaatteen mukaisesti voida määrittää, asettaa vastuuseen kansallisen tai yhteisön lainsäädännön perusteella tai velvoittaa vastaamaan kunnostamisen kustannuksista.

14 artikla Kansalliset kunnostamisstrategiat

1. Jäsenvaltiot laativat kartoituksen perusteella seitsemän vuoden kuluessa [täytöntöönpanopäivästä] kansallisen kunnostamisstrategian, joka sisältää ainakin kunnostamistavoitteet, alueiden kunnostamisen tärkeysjärjestyksen, jossa tärkeimmäksi katsotaan alueet, jotka aiheuttavat merkittävää riskiä ihmisten terveydelle, täytöntöönpanon aikataulun sekä tiedot varoista, jotka jäsenvaltioiden budjettipäätöksistä vastaavat viranomaiset ovat myöntäneet kansallisten menettelyjensä mukaisesti.

Jos sovelletaan pilaantumisen leviämisen estämistä tai luonnollista palautumista, on seurattava ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvan riskin kehittymistä.

2. Kansallista kunnostamisstrategiaa on sovellettava ja se on julkistettava viimeistään kahdeksan vuoden kuluessa [täytöntöönpanopäivämäärästä]. Se on tarkistettava vähintään viiden vuoden välein.

Luku IV

Tietoisuuden parantaminen, raportointi ja tiedonvaihto

15 artikla

Tietoisuuden parantaminen ja yleisön osallistuminen

1. Jäsenvaltioiden on toteuttava asianmukaiset toimenpiteet tietoisuuden parantamiseksi siitä, millainen merkitys maaperällä on ihmisten elämälle ja ekosysteemien säilymiselle, sekä edistettävä maaperän kestävää käyttöä koskevien tietojen ja kokemusten siirtoa.
2. Direktiivin 2003/35/EY 2 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohtaa sovelletaan 8 artiklassa tarkoitettujen riskialueiden toimenpideohjelmien sekä 14 artiklassa tarkoitettujen kansallisten kunnostamisstrategioiden laatimiseen, muuttamiseen ja tarkistamiseen.

16 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot kahdeksan vuoden kuluessa [täytäntöönpanopäivämäärästä] ja joka viides vuosi sen jälkeen:
 - a) tiivistelmä 5 artiklan mukaan toteutetuista aloitteista;
 - b) 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyt riskialueet;
 - c) 7 artiklan mukaiseen riskien määrittämiseen käytetyt menetelmät;
 - d) 8 artiklan mukaisesti hyväksytyt toimenpideohjelmat sekä arviointi niiden toimenpiteiden tehokkuudesta, joita on käytetty riskien sekä maaperän huonontumisprosessien vähentämiseen;
 - e) 11 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti suoritettujen määrittämisen tulokset sekä 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittu pilaantuneiden alueiden kartoitus;
 - f) 14 artiklan mukaisesti hyväksytyt kansallinen kunnostamisstrategia;
 - g) tiivistelmä 15 artiklan mukaan toteutetuista tietoisuuden parantamista koskevista aloitteista;
2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on liitettävä metatiedot, ja tiedot on toimitettava dokumentoituna georeferoituna digitaalisena tietona paikkatietojärjestelmän (GIS) luettavissa olevassa muodossa.

17 artikla

Tiedonvaihto

Komissio perustaa vuoden kuluessa [voimaantulopäivämäärästä] foorumin jäsenvaltioiden ja sidosryhmien väliselle tiedonvaihdolle, joka koskee 6 artiklan mukaista riskialueiden

määrittämistä sekä käytössä tai kehitteillä olevia pilaantuneiden alueiden riskien arviointimenetelmiä.

Luku V **Loppumääräykset**

18 artikla

Täytäntöönpano ja mukauttaminen tekniseen kehitykseen

1. Komissio voi mukauttaa liitteen I tekniikan ja tieteen kehitykseen 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun yksityiskohtaisen sääntelymenettelyn mukaisesti.
2. Jos edellä 17 artiklassa tarkoitetun tiedonvaihdon perusteella määritetään tarve yhdenmukaistaa maaperän pilaantumista koskevia riskienarviointimenetelmiä, komissio hyväksyy yhteiset perusteet maaperän pilaantumisriskin arvioimiseksi 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yksityiskohtaisen sääntelymenettelyn mukaisesti.
3. Komissio vahvistaa neljän vuoden kuluessa [voimaantulosta] 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sääntelymenettelyn mukaisesti 16 artiklan säännösten täytäntöönpanemiseksi tarvittavat säännökset, jotka koskevat tietojen ja metatietojen laatua, aikaisempien tietojen käyttöä, menetelmiä, pääsyä tietoihin sekä tiedonvaihtomuotoja.

19 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea (jäljempänä 'komitea').
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.
3. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa.
4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

20 artikla

Komission kertomus

1. Komission julkaisee ensimmäisen arviointikertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta kahden vuoden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut kaikki toimenpideohjelmat ja kansalliset kunnostamisstrategiat.

Tämän jälkeen komissio julkaisee kertomuksen joka viides vuosi.

Se toimittaa kertomukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kertomuksissa on oltava tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymistä koskeva katsaus, joka perustuu komission 16 artiklan mukaan tekemiin arvioihin.

21 artikla
Tarkistus

Komissio tarkistaa tämän direktiivin viimeistään [15 vuoden kuluttua sen voimaantulosta] ja tekee tarvittaessa ehdotuksen tarpeellisiksi osoittautuneista muutoksista.

22 artikla
Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomista koskevasta seuraamusjärjestelmästä ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näiden seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi komissiolle nämä säännökset viimeistään 24 artiklassa mainittuna päivänä ja niiden muutokset viipymättä.

23 artikla
Direktiivin 2004/35/EY muuttaminen

Korvataan direktiivin 2004/35/EY 6 artiklan 3 kohta seuraavasti:

“3. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että toiminnanharjoittaja toteuttaa korjaavat toimenpiteet. Jos toiminnanharjoittaja ei noudata 1 kohdasta tai 2 kohdan b, c tai d alakohdasta johtuvia velvoitteita, jos toiminnanharjoittajaa ei voida määrittää tai jos toiminnanharjoittajaa ei tämän direktiivin nojalla voida velvoittaa vastaamaan kustannuksista, toimivaltainen viranomainen voi itse toteuttaa kyseiset toimenpiteet, jollei direktiivin xx/xx/xx 13 artiklan 1 kohdasta muuta johdu.”

24 artikla
Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan [24 kuukauden kuluttua direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

25 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

26 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

1 JAKSO
YHTEISET PERUSTEET SELLAISTEN ALUEIDEN MÄÄRITTÄMISEKSI, JOIHIN KOHDISTUU EROOSIORISKI
Maaperän typologinen yksikkö (maaperän tyyppi)
Maaperän koostumus (maaperän typologisen yksikön tasolla)
Maa-aineksen tiheys, hydrauliset ominaisuudet (maaperän typologisen yksikön tasolla)
Topografia, mukaan luettuina kaltevuus ja pituus
Maapeite
Maankäyttö (mukaan luettuna maan käyttö ja hoito, viljelyjärjestelmät ja metsätalous)
Ilmasto (mukaan luettuna sadannan jakautuminen ja tuuliolosuhteet)
Hydrologiset olosuhteet
Maatalousekologinen vyöhyke

2 JAKSO

YHTEISET PERUSTEET SELLAISTEN ALUEIDEN MÄÄRITTÄMISEKSI, JOIHIN KOHDISTUU ORGAANISEN AINEKSEN VÄHENTYMISEN RISKI

Maaperän typologinen yksikkö (maaperän tyyppi)

Maaperän koostumus/savipitoisuus

Orgaanisen hiilen pitoisuus maaperässä (kokonaispitoisuus ja humuspitoisuus)

Maaperän orgaaninen hiili (varasto)

Ilmasto (mukaan luettuna sadannan jakautuminen ja tuuliolosuhteet)

Topografia

Maapeite

Maankäyttö (mukaan luettuna maan käyttö ja hoito, viljelyjärjestelmät ja metsätalous)

3 JAKSO

YHTEISET PERUSTEET SELLAISTEN ALUEIDEN MÄÄRITTÄMISEKSI, JOIHIN KOHDISTUU TIIVISTYMRISKI

Maaperän typologinen yksikkö (maaperän tyyppi)

Pintamaan ja pohjamaan koostumus (maaperän typologisen yksikön tasolla)

Pintamaan ja pohjamaan tilavuuspaino (maaperän typologisen yksikön tasolla)

Maaperän koostumus (maaperän typologisen yksikön tasolla)

Ilmasto

Maapeite

Maankäyttö (mukaan luettuna maan käyttö ja hoito, viljelyjärjestelmät ja metsätalous)

Topografia

4 JAKSO

YHTEISET PERUSTEET SELLAISTEN ALUEIDEN MÄÄRITTÄMISEKSI, JOIHIN KOHDISTUU SUOLAANTUMISRISKI

Maaperän typologinen yksikkö (maaperän tyyppi)

Maaperän koostumus (maaperän typologisen yksikön tasolla)

Maaperän hydrauliset ominaisuudet

Kastelualueet, kasteluveden kemialliset ominaisuudet ja kastelutekniikkatyypit

Pohjavesitiedot

Ilmasto

5 JAKSO
YHTEISET PERUSTEET SELLAISTEN ALUEIDEN MÄÄRITTÄMISEKSI, JOIHIN KOHDISTUU MAANVYÖRYMIEN RISKI
Maaperän typologinen yksikkö (maaperän tyyppi)
Tähänastisten maanvyörymien esiintymistiheys ja laajuus
Kallioperä
Topografia
Maapeite
Maankäyttö (mukaan luettuna maan käyttö ja hoito, viljelyjärjestelmät ja metsätalous)
Ilmasto
Seisminen riski

LIITE II

Luettelo maaperää mahdollisesti pilaavista toiminnoista

1. Tuotantolaitokset, joissa on tai on ollut vaarallisia aineita vähintään niin suuria määriä kuin neuvoston direktiivin 96/82/EY¹⁶ (Seveso-direktiivin) liitteessä I, 1 ja 2 osa, 2 sarake, mainitaan.
2. Neuvoston direktiivin 96/61/EY liitteessä I luetellut toiminnot.
3. Lentoasemat.
4. Satamat.
5. Aiemmat sotilasalueet.
6. Huoltoasemat.
7. Kemialliset pesulat.
8. Kaivosteollisuusalueet, jotka eivät kuulu neuvoston direktiivin 96/82/EY soveltamisalaan, mukaan luettuina kaivannaisjätealueet, sellaisina kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/21/EY¹⁷.
9. Kaatopaikat, sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston direktiivissä 1999/31/EY¹⁸.
10. Jätevedenkäsittelylaitokset.
11. Vaarallisten aineiden kuljetuksiin käytettävät putket.

¹⁶ EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

¹⁷ EUVL L 102, 11.4.2006, s. 15.

¹⁸ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.